

DE GAMLES HJEM

DIGT OG HÅNDSKRIFT
af PETER DYREBERG

TEGNINGER

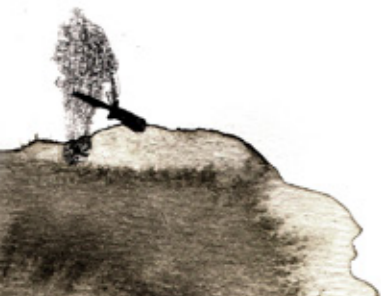
af LOUISE THRAVE JENSEN

HØJT PÅ EN GREN EN KRABE - SIMSALADIM
BAMBA SALADU SALADIM...

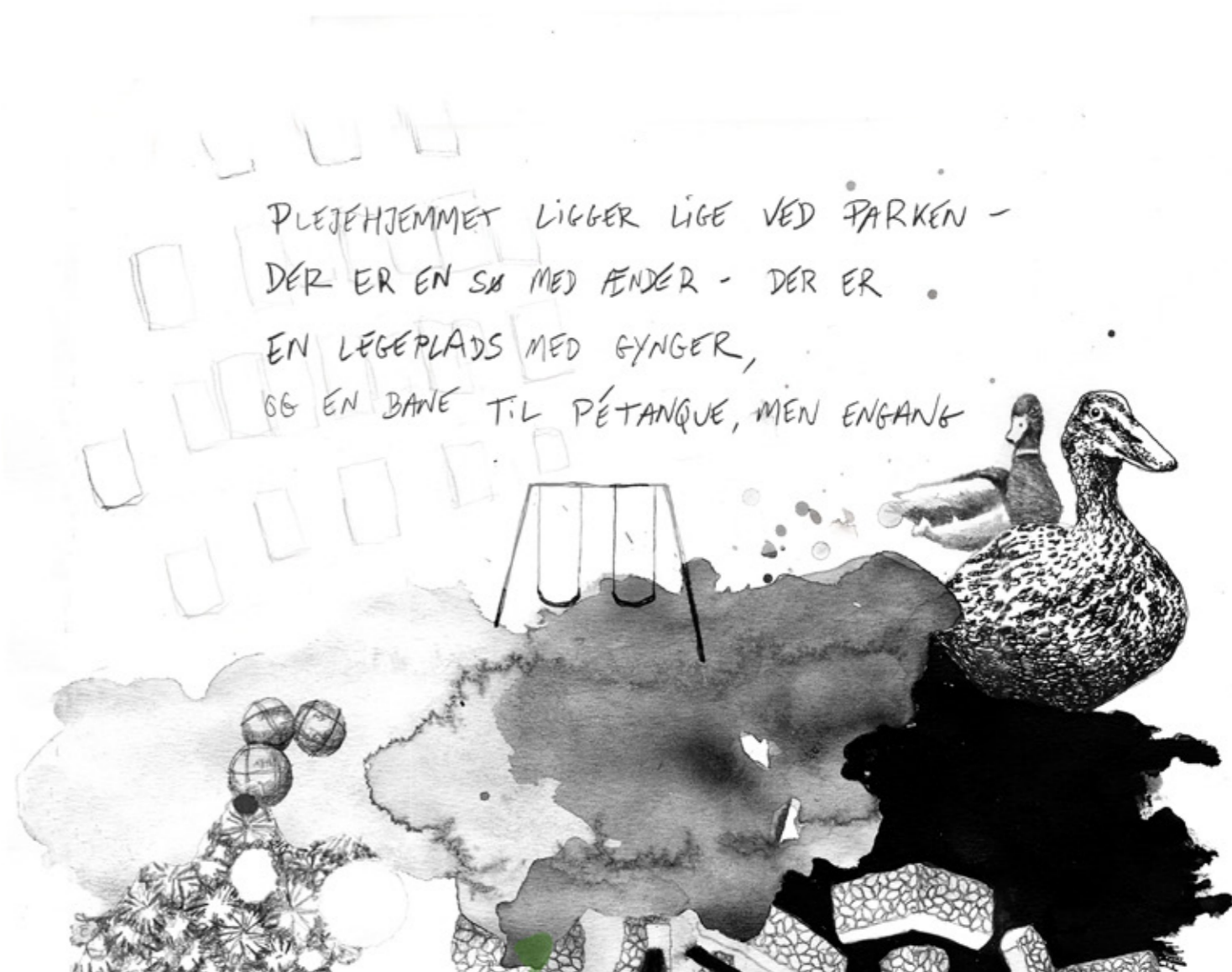
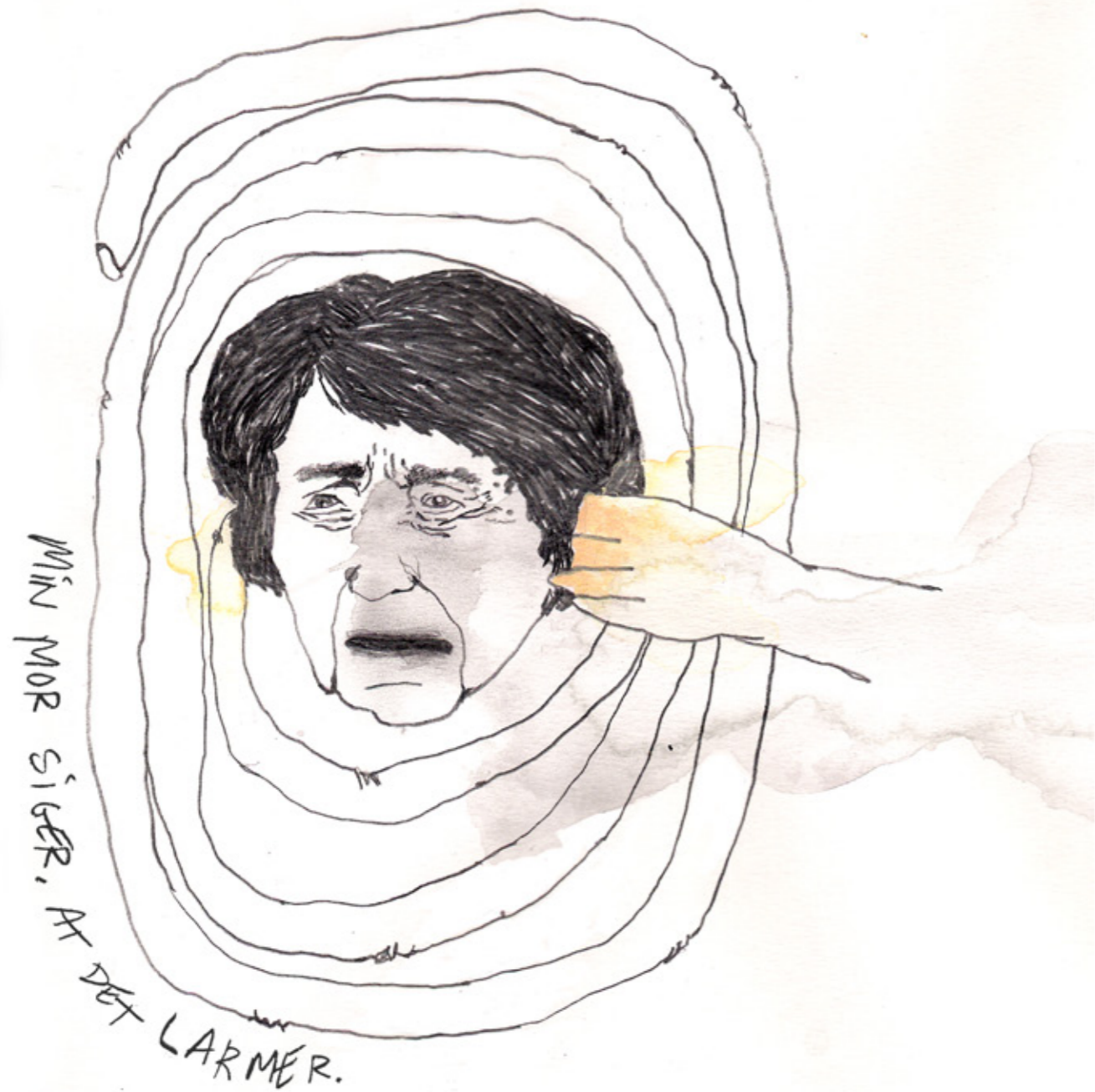

"DE SKYDER KRAGERNE
OVRE I PARKEN,"
SIGER MIN MOR I TELEFONEN.

JEG FORTÆLLER, AT DET EGENTLIG IKKE
ER KRAGER, MEN RÅGER,
OG AT JÆGERNE
SKYDER OP I TRÆERNE
INDEN UNGERNE KAN FLYVE - DET ER
FOR AT TYNDE UD I BESTANDEN.

VAR DER ET SINDRIGT SYSTEM AF BUSKE - MÅSKE
TO METER HØJE OG SIKKERT TO METER BREDE:

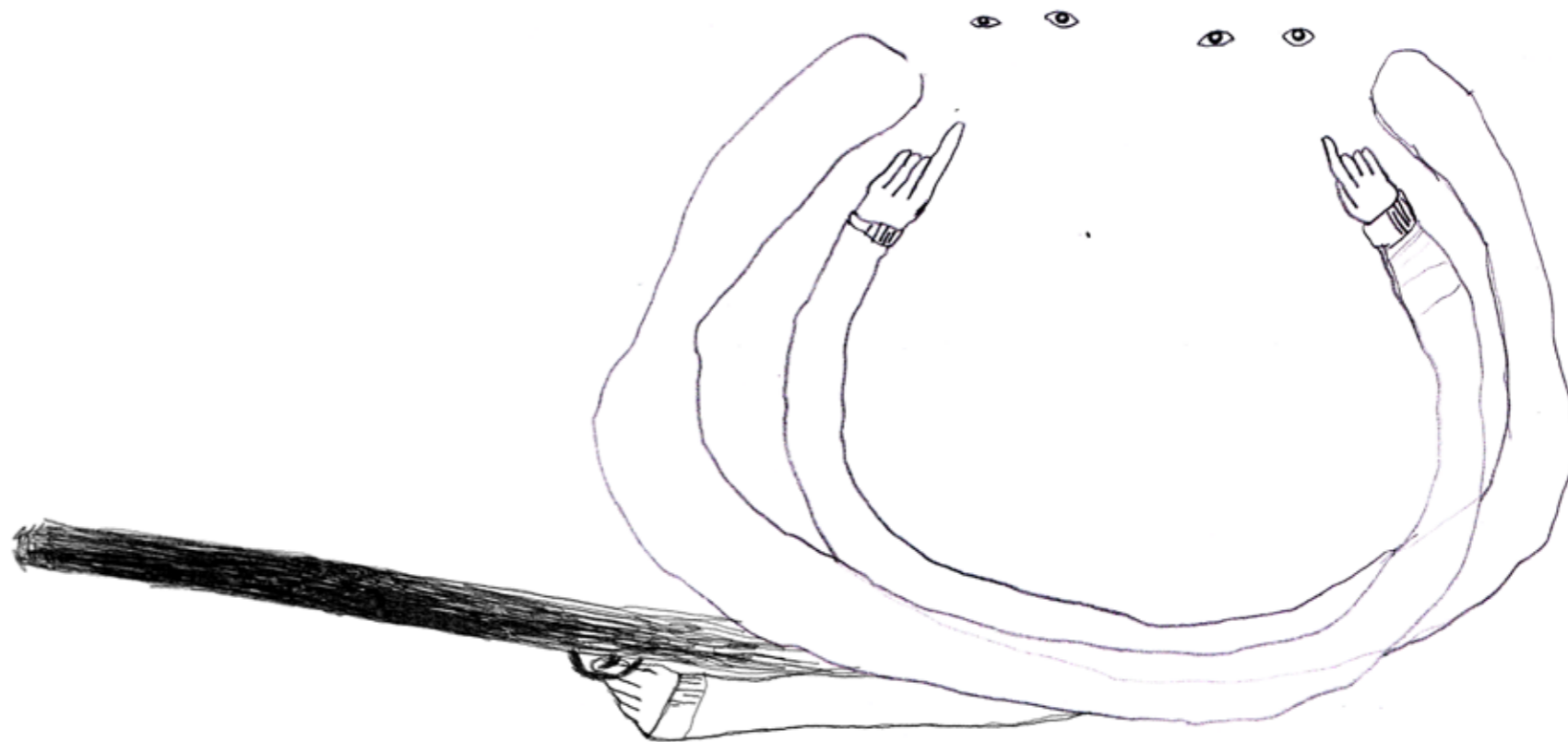

DET ER 1986 - VI ER DRENGE, VI GÅR RUNDT
INDE I BUSKENE,
VI LAVER STIER OG SNIGER OS
FRA DEN ENDE ENDE AF PARKEN
TIL DEN ANDEN - VI LIGGER PÅ LUR,
OG VI HAR ET LUFTGEVÆR -

JEG SER SOLSORTEN,
JEG LADER GEVÆRET
OG SIGTER,
SIGTER,
TRÆKKER VEJRET
OG SIGTER. -
DET ER FUGLEN OG MIG,
DEN OG MIG,
DEN OG MIG,
OG DEN, DER FLYVER SIN VEG -

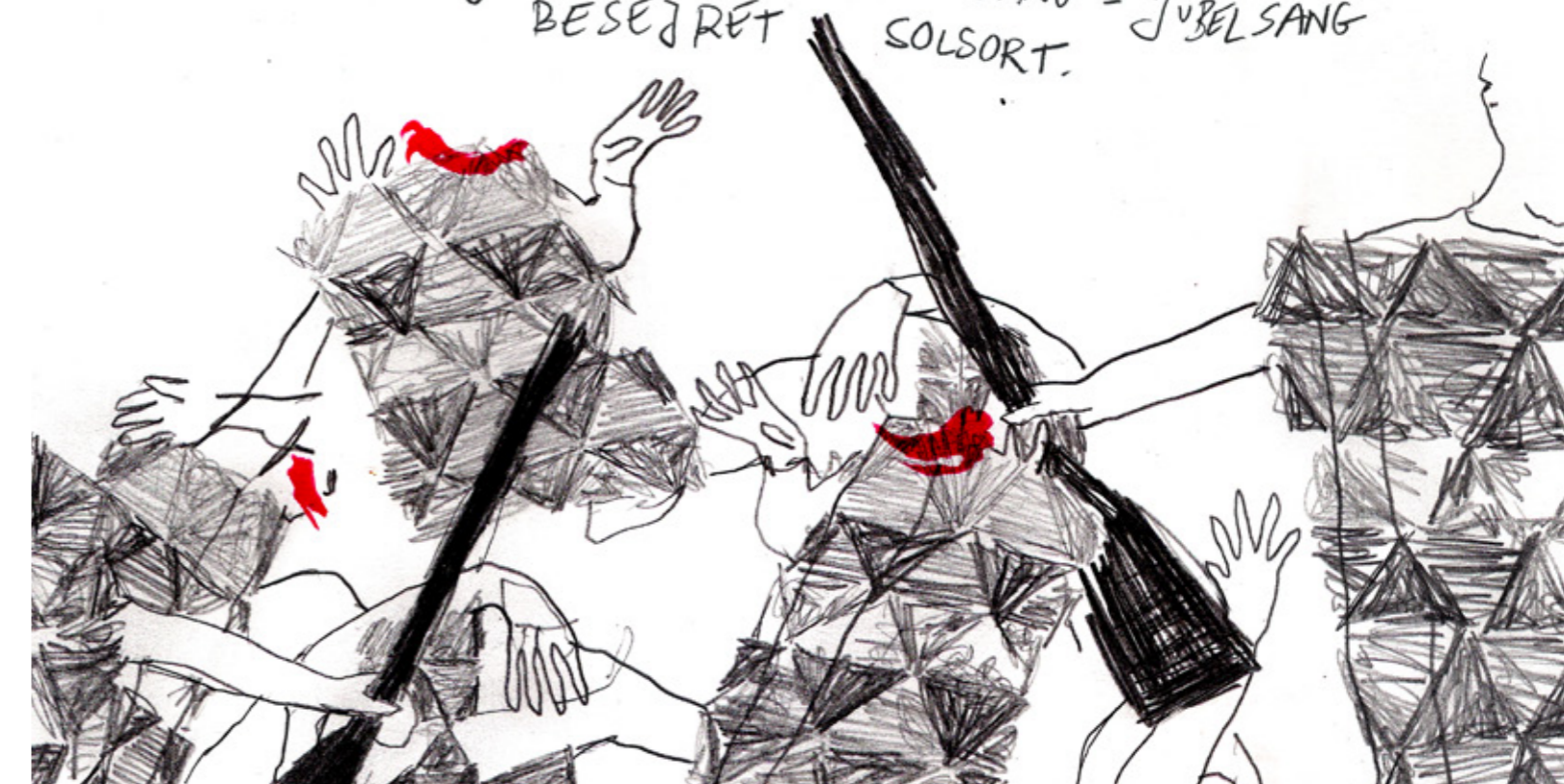
EN LYD INDE FRA BUSKEN - ET BLAD,
EN GREN - DET VAR ÉN AF OS, OG DET VAR DIG,
NEJ, DIG, OG DET VAR I HVERT FALD IKKE MIG -

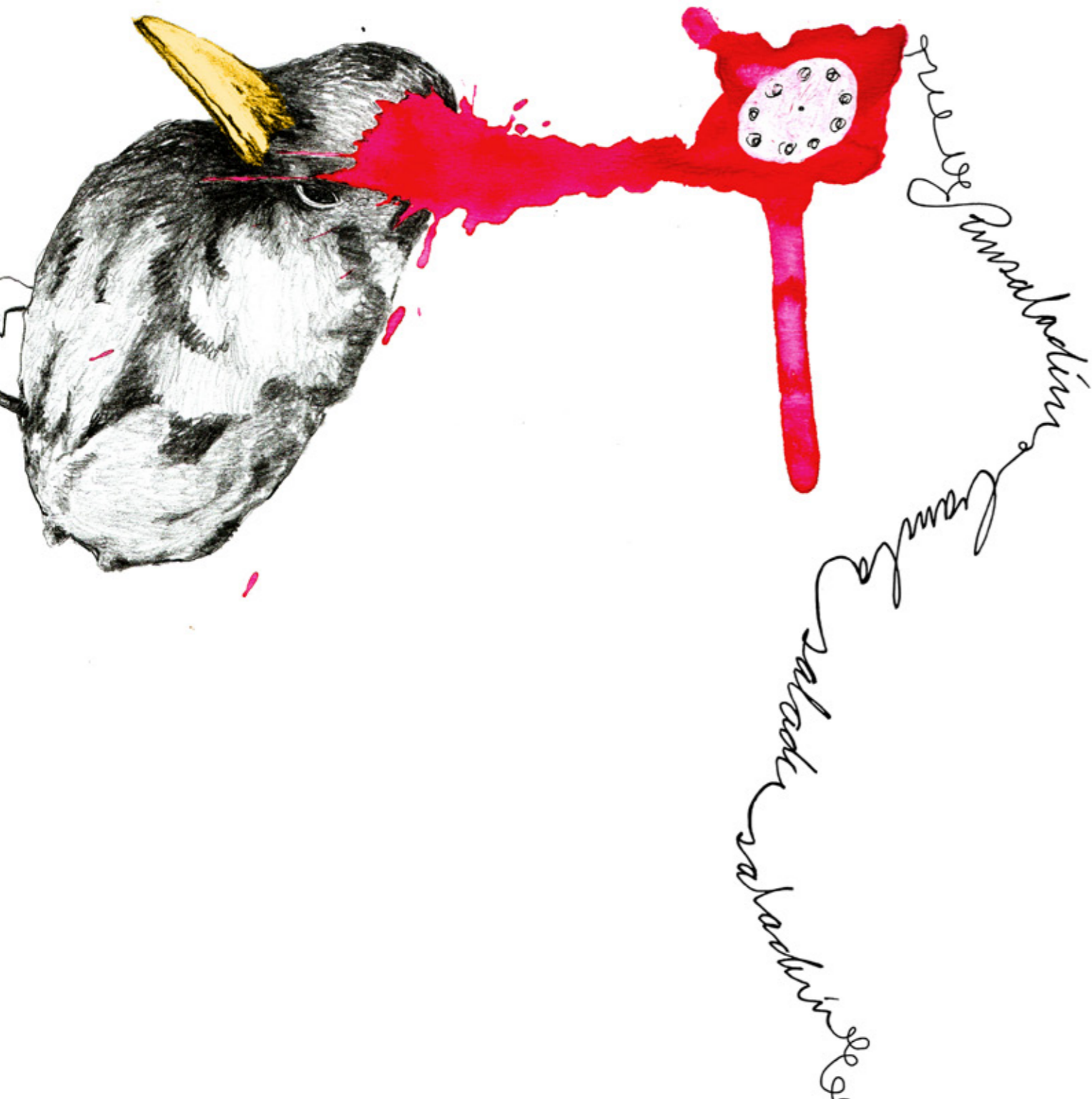

DET ER ET FORSØG MERE
OG ÉT TIL - DEN OG
DEN OG MIG MIG,
OG MIG MIG,

OG TREDJE GANG ER LYKKENS GANG - JUBELSANG
OVER EN BESEJRET SOLSORT.

"KOM UD DERFRA", RÅBER MIN MOR I TELEFONEN,
OG JEG SPØRGER, HVAD DER SKER.
"JEG KAN SE DEM", SVARER HUN
OG Siger IKKE MERE.

HUN TRÆKKER VEJRET TUNGT -
TELEFONRØRET KNITRER,
LINJEN SITRER - DER ER NOGET,

DER TRÆNGER SIG PÅ - NOGET PÅ VEJ
INDERST I HOVEDET - NOGET, HUN GERNE
VIL FORTÆLLE,

NOGET,

NOGET,

NOGET,

NOGET.

"DE SKYDER KRAGERNE I PARKEN,"
SIGER HUN IGEN.

JEG FORTÆLLER, AT DET ER RÅGER,
OG HUN SPØRGER MIG,
HVEM JEG ER.